

Építész kari indulók

I.

Építészből, építészből tyúúú de sok van,
Olyan, mint a BME-sből csakis egy van.
Ion oszlopfő a tudománya,
Diákjait Molnár doktor navigálja.
Ha meghalok, alap alá temessenek,
Sírhalmomra triglifeket helyezzenek,
Hogy megtudják – Kik?! – Az emberek,
Hogy itt nyugszik egy művész lelkű laza gyerek!

II.

Építészek vagyunk, laza gyerekek.
Értünk csörögnek a sörösüvegek.
Velünk van a szerencse, és velünk van az ész,
Mert a szívünk építész, BME-s!

III.

Már minálunk babám, már minálunk babám,
Az jött a szokásba':
Ég nálunk a pilács, ég nálunk a pilács,
A szobánk ablakába'.
Felmegy a legény a K-ba, a K-nak a tetejébe,
Oszt' leadja a rajzot, az üvegezett rajzot, a konzulens kezébe.

Már minálunk babám, már minálunk babám,
Az jött a szokásba':
Minden héten Gödör, minden héten Gödör,
A Bercsényi aljába'.
Lemegy a legény a bárba, a bárnak a közepébe,
Oszt' kikéri a vödrot, lehúzza a fröccsöt, a babája ölébe.